

Вертання

Василь Стус

Перерізане світлом вікно
вулиці — біле по білому
аж до болю.
Насип.
Далеке шосе.
Машини.
І небо вологе — над.
Шлях у себе:
вабить (уже закритий),
відкривається (на розлуці).
Темінь. Шукай.
Що там? Сніг,
бором — кукурудзиння.
Досвітні таємниці.
Терикон.
Смердюча річка
глибом випахла.
Нехитрі подорожі
ставком.
Дитяча зверхність,
невимовлене зріднення
з кригою, з вітром.
Душе, шалій.
Скільки не повертайся
(черга даремних спроб) —
ось воно, зачудоване:
перерізане світлом вікно
вулиці — біле по білому.

Аж до болю.
Насип.
Далеке шосе.
Машини. І небо вологе — над.